

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 25-02-2480 ס' נ' נ' ס'

לפני כבוד השופטת שוש חן נחום

תובעת

א' ס' נ' ת"ז ...
ע"י ב"כ עוה"ד ליאת שוורץ-חבר

נגד

נתבע

א' ס' ת"ז ...
ע"י ב"כ עוה"ד אביבה חזות-גדקר

פסק דין

מזונות 3 ילדים. 2 מתחת לגיל קו הצדק, 1 מעל. **לכבודה מספר טעויות בסיסיות**. העיקרית בהן: כבודה פשוט לא עושה חישוב נפרד למזונות הילדים מתחת לגיל 6 ולילד מעל גיל 6...מזר. חבל.

למי שטרם קרא, מצורף נייר עמדה מעודכן ומורחב: נייר עמדה (ספטמבר 2026) – דרך חישוב מזונות ומדור ילדים בבתי המשפט לענייני משפחה.

1. לפני תביעה למזונות קטינים.

רקע עובדתי

2. הצדדים שלפניי (להלן: "האם", להלן: "האב") נישאו זל"ז ביום 12/6/18. מנישואין אלו נולדו לצדדים שלושה ילדים:

א', יליד 9/11/19; **מעל גיל קו הצדק**

ל', ילידת 28/4/21; **מתחת לגיל קו הצדק**

נ', יליד 16/8/23. **מתחת לגיל קו הצדק**

3. האב עזב את בית המגורים ביום 17/9/24, בטענה כי הוא זקוק למנוחה שכן הוא חש שלא בטוב ו"עובר עליו משהו" ומאז לא שב לביתו. ביום 13/10/24 הגיש האב בקשה ליישוב סכסוך בבית הדין הרבני. הצדדים לא הגיעו להסכמות במסגרת הליך יישוב הסכסוך. **יצוין, כי ההליך בעניין מתכונת זמני השהות עם הקטינים מתנהל בבית הדין הרבני**.

4. על פי גרסת האב, הוא מתגורר בבית אחותו ב.... האם טוענת, כי האב מתגורר שם רק במהלך סופי שבוע, בעוד שבמהלך השבוע הוא מתגורר בבית אמו ב....

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 25-02-2480 ס' נ' ס'

5. האם מתגוררת עם הקטינים בדירת הצדדים ב.... על דירה זו רובצת משכנתא, אשר החזרה
החודשי הינו על סך של כ-5,800 ₪ לחודש. הצדדים נושאים בתשלומי המשכנתא, בחלקים
שווים.

6. על פי החלטות בית הדין הרבני, מתכונת זמני השהות בין האב לבין הקטינים היא פעם
בשבוע, בימי שלישי, ללא לינה ובכל סוף שבוע שני כולל לינה, עת הקטינים שוהים עמו
בבית אחותו ב.... **זמני שהות מצומצמים. ולא ברור אם בשבת יש לינה.**

7. האם עובדת ב.... בקריית הממשלה בתל אביב, בהיקף משרה של 100%, בין השעות 8:30-
16:30, ופעמיים בשבוע היא עובדת שעות מהבית. לאם אין רכב, והיא מתניידת בתחבורה
ציבורית.

8. האב עובד בתחום הבנקאות, בסניף המרכזי של בנק.... בתל אביב. יצוין, כי במהלך תקופת
חייהם המשותפים של הצדדים, עבד האב כסגן מנהל מחלקה לבנקאות פרטית בבנק
סניף

9. בהחלטתי מיום 18/3/25 חייבתי את האב במזונותיהם הזמניים של שלושת הקטינים, בסך
של 3,900 ₪ לחודש, כולל הוצאות אחזקת המדור, וכן מחצית הוצאות המשכנתא ומחצית
הוצאות חינוך ורפואה. לאחר מכן, בהחלטתי בדיון מיום 27/4/25 הוריתי כי דמי המזונות
הזמניים יעמדו על סך של 4,500 ₪ לחודש (סך של 1,500 ₪ לחודש עבור כל אחד
מהקטינים), כולל הוצאות מדור ובתוספת "מחציות", ובכללן הוצאות גנים וצהרונים. כמו
כן, בהחלטתי מיום 9/12/25 הוריתי על חיוב האב במחצית הוצאות הבייביסיטר, וזאת עד
לחמש שעות שבועיות, בהתאם לתעריף שצורף על ידי האם **חיוב על בייביסיטר. מעניין.**
ולטעמי ראוי ויפה.

10. הצדדים הגישו תצהירי עדות ראשית, וכן תצהירים רכושיים. דיון הוכחות התקיים לפני
ביום 19/4/26.

11. יוער, כי במהלך הדיון, נעשה ניסיון על ידי מותב זה לקדם פשרה בין הצדדים, שכן
ההתרשמות הייתה כי הפערים בעמדותיהם אינם גדולים. כמו כן, בהחלטתי מיום 20/4/26
הוצעה לצדדים הצעת פשרה קונקרטית ומפורטת, אך הם לא הגיעו להסכמות באשר לכך.

12. לפיכך, הוריתי על הגשת סיכומי הצדדים. הסיכומים הוגשו, ומכאן פסק הדין.

טענות האם

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 25-02-2480 ס' נ' ס'

13. האם מפנה לכך, שאין חולק, כי מתכונת זמני השהות של האב עם הקטינים הינה מצומצמת ביותר, ולכן היא הנושאת, באופן כמעט מוחלט, בהוצאותיהם הישירות. היא טוענת, כי בעת הזו, אין בכוונת האב לעבור ולהתגורר בקרבת הקטינים או להרחיב את מתכונת זמני השהות עמם, ולכן אף בעתיד, היא צפויה להמשיך ולשאת במרבית הוצאותיהם.

14. לטענת האם, היא משתכרת כ-7,600 ₪ נטו לחודש מעבודתה ב-100% משרה. האם מציינת כי פעמיים בשבוע היא עובדת מהבית. לטענתה, בימים בהם היא עובדת ב-18:00-18:30 יוצאת מהבית בסביבות בשעה 7:30-7:00 בבוקר, ומגיעה הביתה בסביבות 18:00-18:30 בערב, תוך שהיא מתניידת בתחבורה ציבורית. בעקבות שעות עבודה אלו, היא נדרשת לסיועה של בייביסיטר, על מנת להביא את הקטינים למסגרות החינוך בבוקר ולאסוף אותם מהן בסיום יום הלימודים. האם מוסיפה וטוענת, כי היא זו השוהה עם הקטינים בעת שהם חולים, או בעת שאין מסגרות חינוכיות, ועל כן נגרע ממנה מספר רב של ימי מחלה וחופשה.

וזו צריך לבוא לידי ביטוי במזונות כמובן.

15. האם טוענת, כי מעיון בתלושי השכר אותם הגיש האב עולה, כי במהלך החודשים 3/24-3/25 הוא השתכר סך של 17,474 ₪ נטו לחודש, ובין החודשים 4/25-4/26 הוא השתכר סך של 16,904 ₪ נטו לחודש. היא מוסיפה וטוענת, כי מעבר האב לעבודה ב-100%, הינו בבחינת קידום מקצועי משמעותי, לו שאף האב זמן רב. תפקידו הנוכחי של האב ב-100% מאפשר לו ביצוען של שעות נוספות בהיקף ניכר, באופן אשר יאפשר את הגדלת היקף הכנסותיו. לטענתה, נוכח היקפה המצומצם של מתכונת זמני השהות של האב עם הקטינים, יש בידיו לבצע שעות נוספות רבות. עוד טוענת האם, כי האב השלים לימודי תואר שני, ולכן פוטנציאל ההשתכרות שלו הינו גבוה ביותר, ושכרו צפוי לעלות בעתיד.

16. עוד האם מוסיפה וטוענת, כי המזונות הזמניים שנפסקו, בסך של 1,500 ₪ לחודש עבור כל אחד מהקטינים, הינם על הצד הנמוך של דמי המזונות, ויש להעלותם, וכן להוסיף 50% הוצאות מדור ואחזקתו ו-75% מהוצאות רפואה וחינוך, בהן יחויב האב. כמו כן, עותרת האם לחייב את האב בתשלום דמי טיפול.

טענות האב

17. לטענת האב, מאז הפירוד בין הצדדים, האם מנסה לחבל בקשר בינו לבין הקטינים ולצמצם את מתכונת זמני השהות, מבלי שהיא מגלה גמישות ביישומם. האב טוען, כי על אף שהוא מתגורר ב-100%, הוא עובד ב-100%, על מנת שיהיה ביכולתו לקיים מפגש שבועי עם הקטינים.

18. לטענתו, האם העריכה את גובה צרכי הקטינים באופן מופרז וללא צירוף אסמכתאות כנדרש. עוד טוען האב, כי לא ברור הצורך בתשלום דמי טיפול לאם, שעה שהוא משלם

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 25-02-2480 ס' נ' ס'

מחצית מהוצאות החינוך של הקטינים, וביניהם צהרון, חוגים וקייטנות. בנוסף, טוען האב, כי האם לא הוכיחה את היקף עבודתה של הבייביסיטר וגובה שכרה.

19. האב מפנה לכך, כי לכאורה, הוא משתכר סך של 17,785 ₪ בחודש מעבודתו ב..., **אלא** שלטענתו, נוכח המרחק ממקום עבודתו קיימות לו הוצאות נסיעה בסך של 3,953 ₪ בחודש. **לפיכך, לטענתו, שכרו החודשי עומד על סך של כ-13,832 ₪ לחודש.** הוא מציין, כי אמנם ... לעיתים נותן מענקים או בונוסים, אך חרף זאת, הוא הגיע למיצוי אפשרויות הקידום ומיצוי יכולת ההשתכרות.

20. האב טוען, כי הוא משלם את חיובי המזונות הזמניים, כפי שנקבעו, ואף משתתף בתשלומי המשכנתא. **הוא מציין, כי בזמן שהקטינים שוהים עמו, הוא משלם עבורם הוצאות שונות, המסתכמות בסך של 1,500 ₪ לחודש. לטענתו, הוא צפוי לעבור ולהתגורר בדירה שכורה ב..., אשר עלות השכירות הינה סך של 3,000 ₪ לחודש.**

21. האב מוסיף וטוען, כי האם משתכרת סכומים גבוהים מכפי שהצהירה, בסך של כ-9,000 ₪ לחודש. **לטענתו, יש במשכורתה בכדי לאפשר את פרנסת הקטינים בכבוד **טענה מוזרה של האב. ניסיון לא לשלם?** עוד הוא טוען, כי האם לא הוכיחה שהיא מיצתה את היקף השכר במקום עבודתה, ולכן יש להניח כי קיים אופק של קידום ועליה בשכרה. הוא מציין כי האם זכאית למענק עבודה בסך של כ-16,000 ₪ בשנה, דהיינו סך של 1,333 ₪ בחודש, וכן היא מקבלת קצבת ילדים בסך של 437 ₪ מהמוסד לביטוח לאומי **לגבי קצבת הילדים צודק.****

22. עוד טוען האב, כי בבית הדין הרבני מתנהל הליך פירוק השיתוף בדירת הצדדים. לטענתו, האם היא בעלת מחצית הזכויות בדירת הצדדים, ולכן תהיה זכאית לקבלת הסכום המשקף את מחצית הזכויות, או לחלופין, ככל שתרכוש בעצמה את הנכס, הרי שהיא תהיה בעלת הנכס, ולכן מצבה יהיה טוב יותר משל האב.

23. האב טוען, כי דמי המזונות שעליו לשלם עבור כל אחד מהקטינים לאחר הגיעו לגיל שש שנים, הוא כדלקמן: עבור א'- סך של 568 ₪ לחודש; עבור ל'- סך של 612 ₪ לחודש ועבור נ'- סך של 700 ₪ לחודש.

דיון והכרעה

24. כידוע, החיוב לזון קטני קטנים, מתחת לגיל שש שנים, מוטל באופן אבסולוטי על האב, בעוד מזונות קטינים מעל גיל 6, מוטלים, מבחינה נורמטיבית, על שני הוריהם, ונקבעים בהתאם ליחס חלוקת ההכנסות ביניהם ומתכונת זמני השהות. **גובה סכום המזונות נקבע בהתאם לצרכי הקטינים.**

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 25-02-2480 ס' נ' נ' ס'

25. בפסק הדין בעמ"ש 36151-12-17 פלונית נ' אלמוני (19/6/18) נקבע כדלקמן:
 "בהתאם להלכת בע"מ 919/15 חיוב הורים יהודים לילדים בגילאי 6-15 הוא מדין צדקה. חלוקת המזונות בין ההורים תקבע על-פי יכולותיהם הכלכליות היחסיות מכל המקורות העומדים לרשותם, לרבות רכוש ושכר עבודה, בהתאם לחלוקת המשמורת הפיזית ובשים לב לכלל נסיבות המקרה. לכן, שני הורים המצויים במשמורת משותפת עם חלוקה שווה של זמני השהות ויכולותיהם הכלכליות שוות, יישאו בחלקים שווים בנטל המזונות".

26. בפסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר ניתן בעמ"ש 36635-10-23 א.ל.ס. נ' ה.ס. (2/7/24), קבע כב' השופט ויצמן, כדלקמן:

"כפי שהובהר בפסיקה שבאה לעולם לאחר פסק דינו של בית המשפט העליון בעניין בע"מ 919/15 יש לחלק בין חיוב האב היהודי במזונות ילדיו מקטני קטינים לגביהם חלה מלוא החובה לשאת במזונותיהם ההכרחיים על האב בלבד לבין ילדים קטינים מגיל 6 ואילך לגביהם נקבע כי החיוב ע"פ הדין העברי בכלל צרכיהם ההכרחיים והאחרים הוא מדיני הצדקה וממילא החיוב יושבת על בסיס יכולות כל אחד מההורים וחלוקת זמני השהות ביניהם. חשוב! בהמשך נראה שכבודה פשוט לא מיישמת...מוזר.

כאמור, שיעור המזונות וחיובו של כל הורה לא יקבע בהכרח על פי מטבעות אריתמטיות נוקשות אלא בית המשפט רשאי לשקול מגוון שיקולים ובכללם הנטל הממשי המוטל על כל אחד מההורים בטיפול בקטינים על כל המשתמע מכך...אכן תחשיב אריתמטי המציב בנוסחה את יחסי כושר ההשתכרות של הצדדים יכולתם הכלכלית וחלוקת זמני השהות יכול לסייע לבית המשפט והוא מהווה בסיס יציאה ממנו יצא לדרכו בקביעת סכום המזונות ואולם, כאמור, מדובר רק בשיקול אחד מיני רבים בעת קביעת שיעור המזונות הסופי, ואין זה מן הנמנע שבית המשפט ימצא לסטות ממנו באופן כזה או אחר מתוך ראייה רחבה של הנסיבות".

זה הסבר חלקי לנושא! מחוזי חיפה שעל השופט לעבוד לפי הנוסחה המקובלת כיום בפסיקה, ואז בהחלט יש לו אפשרות...הבדל חשוב!

כבוד השופט שרעבי מציין בעמ"ש 37107-09-25 (מחוזי חיפה, סעיף 52, מיום 15.03.2026):

"ניתן לומר ככלל, כי הנוסחה לחישוב מזונות מהווה נקודת מוצא וברירת מחדל אך היא נסוגה כאמור בפני נסיבות קונקרטיות המצדיקות סטייה (בעיקר פערים בזמני השהות ו/או בהכנסות הפנויות)".

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 25-02-2480 ס' נ' נ' ס'

1 ראו בנוסף עמ"ש (מחוזי חיפה) 25790-03-24 ס.ד.ט. נ' מ.ט. (18/9/24); רמ"ש
2 (מחוזי תל אביב-יפו) 37993-11-24 פלוני נ' פלונית (25/12/24)).

3
4 27. על רקע עקרונות אלו, ייבחן המקרה שלפניי.

צרכי הקטינים

5
6
7
8 28. כידוע, חיוב המזונות נקבע באספקלריה של גובה צרכי הקטין.

9 בהקשר זה, קבע כב' השופט צבי ויצמן בפסק הדין ברמ"ש (מחוזי מרכז) 59188-10-18 י.נ.
10 נ' א.נ. (25/10/18), כדלקמן:

11 "...יש לזכור כי קודם להלכת בע"מ 919/15 נהגו בתי המשפט לאמוד צרכיו
12 החודשיים של קטין בשיעור של כ-1400 ₪ ואולם הערכה זו נגעה אך ורק באשר
13 לצרכיו ההכרחיים ואולם מאז שניתנה הלכת 919/15 אין מקום לחלק בין צרכים
14 הכרחיים לאלו שאינם הכרחיים ויש לאמוד את הצרכים בכללותם. עוד יש לציין
15 כי צרכיו של קטין המתגורר בשני בתים עולים על צרכיו של קטין המתגורר בבית
16 אחד נוכח הכפילויות הנדרשות מטבעם של דברים בחלק מהוצאותיו, להערכתי
17 ומבלי לקבוע מסמרות בדבר ראוי שהערכה זו תעלה, למצער, על סך של 2250 ₪
18 לחודש לקטין".

19
20 29. בסעיף 40 לתצהיר עדותה הראשית, פירטה האם את צרכי כל אחד מהקטינים.

21 האם פירטה את צרכי הקטין א' כדלקמן: כלכלה ומזון- 1,000 ₪; ביגוד והנעלה- 500 ₪
22 לחודש, זה נחשב כיום סכום גבוה; היגיינה, תספורת- 150 ₪; הוצאות משתנות- 200 ₪

23 ; דמי טיפול- 200 ₪; הוצאות אחזקת מדור (לא כולל שכ"ד)- 300 ₪.
24 צרכי הקטינה ל' פורטו בתצהיר כדלקמן: כלכלה ומזון- 1,000 ₪; ביגוד והנעלה- 500 ₪;
25 היגיינה, תספורת- 150 ₪; הוצאות משתנות- 300 ₪; דמי טיפול- 200 ₪; הוצאות אחזקת
26 מדור (לא כולל שכ"ד)- 300 ₪.

27 צרכי הקטין נ' פורטו בתצהיר כדלקמן: כלכלה ומזון- 1,000 ₪; ביגוד והנעלה- 500 ₪;
28 היגיינה, טיטולים וכו'- 300 ₪; דמי טיפול- 300 ₪; הוצאות משתנות- 300 ₪
29 הוצאות אחזקת מדור (לא כולל שכ"ד)- 300 ₪.

30
31 30. ניתן להיווכח, כי האם כללה, במסגרת רכיבי המזונות, הוצאות אחזקת מדור, אשר ראויות

32 להיפסק באופן מובחן, וכן דמי טיפול, אשר גם הם נפסקים כרכיב נפרד ומובחן ממזונות
33 הבסיס. **אכן, כבודה צודקת.** מכל מקום, אני סבורה, כי בניגוד לטענת האב, האם אמדה

34 את צרכי הקטינים באופן ריאלי, וללא כל הפרזה **יפה**. האופן בו העריכה האם את צרכי
35 הקטינים עולה בקנה אחד עם העקרונות שהותוו בפסיקה, וניתן אף לומר כי היא העריכה

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 25-02-2480 ס' נ' נ' ס'

את הצרכים "בצניעות" ובהתאם לאורח חיים שאינו פזרני כלל וכלל. אציין, כי מסיבה אשר לא הובהרה, ניסתה ב"כ האב להכביד ולהקשות על האם בחקירתה הנגדית, תוך שהיא מנסה להתחקות אחר רמת החיים המדויקת של האם והקטינים כיום, לאחר הפירוד בין הצדדים (עמ' 2-13 לפרוטוקול הדיון מיום 19/4/26). התרשמתי היא, כי חרף ניסיונותיה אלו של ב"כ האב להקשות על האם, הצליחה האם להבהיר כי היא עושה כל אשר בידה בכדי לממן את הוצאותיהם החיוניות של הקטינים, ללא פזרנות וללא זקיפת הוצאות אישיות שלה. אשר על כן, אני קובעת את צרכי כל אחד מהקטינים על סך של 2,000 ₪.

1. כבודה מסבירה שיש לקבוע את הצרכים לפי גיל הילדים, הכרחיים מול מלאים (סעיף 28) ואז לא עושה זאת... שגוי כמובן! בסיסי.

2. מה לגבי הלכת ורד?

מתכונת זמני השהות בין הצדדים לקטינים

31. אין חולק, כי כיום, האם מגדלת את הקטינים כמעט בכוחות עצמה. מתכונת זמני השהות בין האב לקטינים הינה מצומצמת ביותר, ומתקיימת אחת לשבוע ללא לינה, ובכל סוף שבוע שני כולל לינה.

32. בטיעוניו הכתובים, טען האב, כי הוא מבקש להרחיב את מתכונת זמני השהות בעוד האם מונעת זאת ממנו, ומנסה לצמצמה ככל הניתן. לעומת זאת, בחקירתו הנגדית של האב התברר, כי תמונת המצב היא שונה לחלוטין מהאמור, וכי למעשה, האב מסכים למתכונת זמני השהות כפי שהיא מתקיימת כיום, ובעת הזו, אין באפשרותו להרחיבה. וכלשון הפרוטוקול:

"עו"ד שוורץ-חבר: ...תגיד לי בבקשה, לגבי זמני שהות, בעצם מה שמתנהל ומה שהעו"ס קבעה בתסקיר, פעם בשבוע וכל סופ"ש שני, זה, זו בעצם מסגרת זמני השהות שמקובלת עליך?
העד, מר ס': כן.

עו"ד שוורץ-חבר: כן. זאת אומרת שאתה לא מעוניין להרחיב את הזמנים.

העד, מר ס': בעתיד אולי כן, לא לפסול את זה. נכון לעכשיו, כן.

כב' הש' נחום: אדוני, בקול רם, בבקשה.

העד, מר ס': כן, נכון לעכשיו כן, בעתיד זה ישתנה.

עו"ד שוורץ-חבר: בעתיד, מה זה העתיד?

...

העד, מר ס':אני, בעתיד הקרוב, אני מתכנן לעבור למרכז להיות קרוב יותר לילדים."

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 25-02-2480 ס' נ' ס'

(עמ' 37-38 לפרוטוקול הדיון מיום 19/4/26).

אני סבורה, כי עת נאמרו דברים אלו מפיו של האב בחקירתו הנגדית, חזקה כי הינם משקפים נכוחה את מציאות הדברים בהתאם להשקפתו, דהיינו, הסדרי השהות במתכונתם בעת הזו, תואמים את רצונותיו ויכולותיו, והוא אינו שואף כרגע להסדרי שהות נרחבים יותר. בהתאם לכך, ניסיונם של האב וב"כ, בטיעונים הכתובים, לתאר את האם ככזו המונעת את הרחבת מתכונת זמני השהות, הינו חוטא לאמת ולוקה בחוסר תום לב. **יפה. כבודה חדה.**

33. בהתאם לאמור, אני קובעת כי כיום, יחס זמני השהות בין הצדדים לקטינים הינו 85% לאם ו-15% לאב. **אז בחישוב מעל גיל 6 יש לנו דלתא של 35%.**

יחס הכנסות הצדדים

34. מתכונת עבודתה של האם אינה שנויה במחלוקת. חרף העובדה כי האם מגדלת את הקטינים בכוחות עצמה, היא עובדת במשרה מלאה, במתכונת שבועית של שלושה ימי עבודה מהמשרד ב... ויומיים עבודה מהבית. עבודתה זו של האם כרוכה בנסיעות, שלוש פעמים בשבוע, מ... ל... (ובחזרה) בתחבורה ציבורית, על כל המשתמע מכך מבחינת ההתנהלות היומיומית והטיפול בקטינים.

35. בסעיפים 31-34 לתצהיר עדותה הראשית, טענה האם כדלקמן:

"אני עובדת ב... בין השעות 8:30-16:30 ומשתכרת סך של כ-7,100 ₪ נטו בחודש (מצ"ב תלושים-נספח ד' לתצהירי). יודגש, כי אני עובדת כיום פעמיים בשבוע מהבית כך שאני לוקחת את הקטינים למוסדות החינוך ומחזירה ממוסדות החינוך כל יום. עבודתי מהבית אושרה באופן חריג בשל הנסיבות לאחר עזיבתו של הנתבע ובשל העובדה שאני עם 3 קטינים מקטני קטנים. 3 פעמים בשבוע אני עובדת פיזית במשרד ב... כיום אני נעזרת בבייביסיטר פעמיים בשבוע לצורך הוצאת הילדים מהמסגרות. בהמשך אני אצטרך לעבוד יום נוסף במשרד ב... ואזדקק לשירותי בייביסיטר גם ביום זה. מצ"ב אישורי תשלום נספח ה' לתצהירי. הנתבע אינו מקפיד בזמני השהות, כך מספר פעמים הודיע שלא מגיע ולבסוף הגיע או שלא הגיע בכלל ועל כך אני אבקש כי הנתבע יחויב בנוסף. כשהילדים חולים רק אני נמצאת איתם והנתבע אינו שותף בכלל".

מדבריה של האם עולה, כי מטבע הדברים, קיים קשר מובנה בין התנהלותו ההורית של האב ויחס זמני השהות לבין יכולת השתכרותה. האם, אשר מגדלת את הקטינים בכוחות עצמה, נדרשת לא אחת לצמצום היקף עבודתה עקב נסיבות שונות הקשורות לקטינים, ונוכח מתכונת זמני השהות המצומצמת הקיימת בין האב לקטינים, אין היא יכולה להסתייע באב.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 25-02-2480 ס' נ' נ' ס'

36. השוואה בין תלושי השכר המצורפים לתצהיר עדותה הראשית של האם לבין תלושי השכר העדכניים יותר, המצורפים לתצהירה הרכושי, מעלה כי בין החודשים 05/25-03/26 חלה עליה הדרגתית בשכרה של האם, וכיום הינו עומד על סך ממוצע של כ-8,000 ₪ לחודש (לעומת סך של כ-7,000 ₪ לחודש, שנה קודם לכן).

37. מעיון במהלך חקירתה הנגדית של האם, נראה כי גובה שכרה אינו שנוי במחלוקת. האם הבהירה, כי היא לעיתים היא משלימה את שעות העבודה מהבית, ולשם כך עובדת מהבית גם בלילות (עמ' 17, ש: 7-9 לפרוטוקול). מדבריה של האם וכן מתלושי השכר עולה כי מדובר בהשלמת שעות קבועות ולא בשעות נוספות המזכות בהכנסה נוספת.

38. לאור האמור, אני קובעת כי שכרה החודשי של האם עומד על סך 8,000 ₪ נטו לחודש.

נראה שכבודה שכחה להוסיף את קצבת הילדות לשכר האם!

39. אין חולק, כי האב משתכר סכומים גבוהים יותר, באופן משמעותי, מאלו אשר משתכרת האם.

בסעיפים 8-10 לתצהיר עדותו הראשית, טוען האב כדלקמן:
 "שכרי הממוצע הנו בסך של כ-15,800 ₪. רצ"ב העתק מתלושי שכר ותדפיס עו"ש, מסומנים נספח 1, ומהווים חלק בלתי נפרד מהימנה. ... לעיתים נותן מענקים, בונים או הוקרה על עבודה, כשהתשלום משתנה מפעם לפעם. עם עזיבתי את העיר ... ביקשתי לעבור לעבוד בסניף אחר, וכיום אני עובד ב....".

עיון בתלושי השכר המצורפים לתצהיר העדות הראשית מעלה כי גרסה זו של האב אינה מדויקת, שכן שכרו הממוצע לשנה שבין המועדים 9/2024-9/2025 עמד על סך של כ-18,000 ₪ נטו לחודש.

בתצהירו הרכושי מיום 13/4/26 שב האב על גרסתו, וטען כי הוא משתכר סך של 15,420 ₪ נטו לחודש. בחינת תלושי השכר שצורפו לתצהיר הרכושי מעלה כי אכן, כפי שטען האב, שכרו הממוצע לתקופה שבין המועדים 11/25-04/26 עמד על סך של 15,420 ₪ נטו לחודש. כפי הנראה, פערי שכרו של האב במהלך התקופות השונות נובע מכך, שב.... ב..., בו עבד האב בעבר, הייתה היתכנות לביצוע שעות נוספות, בעוד מתכונת העבודה ב...., בו עובד האב כיום, אינה מאפשרת זאת (ראו דברי האב בעמ' 27-28 לפרוטוקול הדיון מיום 19/4/26). בחקירתו הנגדית, נשאל האב בהקשר זה כדלקמן:

"עו"ד שוורץ-חבר: אז אם אין אפשרות לשעות נוספות והעבודה היא ב.... ואתה גר ב...., ו.... הוא בפריסה ארצית, הוא ה.... הכי גדול במדינה, למה אתה לא עובר לסניף ב....? סניף קרוב יותר.

העד, מר ס': חשבתי על זה, לעבור לסניף ב...., זה ההחלטה הראשונית אבל הסניף ב.... נותן לי שני מענים, אחד, להיות קרוב לילדים, כלומר אם אני אעבוד

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 25-02-2480 ס' נ' ס'

בסניף ב..., המפגשים שלי בימי שלישי לא יהיו רלוונטיים וגם חשיבה לעתיד, שבעתיד אני אדע ואתמקם והכל יהיה בסדר, סניף ב.... הרבה יותר נוח לי לתמרן, זו תשובתי".

(עמ' 28, ש : 32-39 לפרוטוקול הדיון מיום 19/4/26).

בהמשך הדברים, הפנתה ב"כ האם את האב לכך, שחישוב ממוצע של שניים עשר תלושי שכר, בתקופה שבין המועדים 04/25-04/26 מעלה כי שכרו הממוצע הינו 16,904 ₪ נטו לחודש. האב לא הכחיש את הדברים, אך ציין כי הפער נובע מבונוסים לאות הצטיינות, אותם קיבל בחצי השנה שבין 04/25-11/25 (עמ' 41-42 לפרוטוקול הדיון מיום 19/4/26).

כאמור, במסגרת הסיכומים, השתנתה גרסתו של האב פעם נוספת, עת הוא טען כי הוא משתכר סך של 17,785 ₪, אך מסכום זה יש לנכות, לטענתו, סך של 3,953 ₪ לחודש בגין הוצאות נסיעה.

איני סבורה שקיימת הצדקה לניכוי הוצאות הנסיעה של האב מגובה הכנסתו, שעה שהוא עצמו בחר להעתיק את מקום מגוריו מ... ל..., על כל המשמעויות הנלוות לכך, הן מבחינת אפשרויות הטיפול בקטינים והן מבחינת המרחק בין מקום העבודה לבית מקום מגורי הקטינים. לפיכך, איני רואה לנכון לנכות את הוצאות הנסיעה של האב מגובה השתכרותו, ואני מעמידה את גובה שכרו על סך של 17,785 ₪ בחודש.

40. עוד מובהר כי האב מתגורר בבתי בני משפחתו ואין לו עליות בגין הוצאות מדור.

41. לאור האמור, יחס הכנסות הצדדים הינו 70% לאב ו-30% לאם. אז עוד 20% לדלתא

בחישוב מעל גיל 6. יחד יש כאן דלתא של 55%.

42. על רקע האמור, אני רואה לנכון להעלות במקצת את גובה חיוב המזונות, ולהעמידו על סך

של 1,600 ₪ לחודש עבור כל אחד מהקטינים (סך של 4,800 ₪ לחודש עבור שלושתם).

לסכום זה יתווסף 50% אחזקת מדור עד לסכום של 1,000 ₪. לחיוב זה יתווספו 50%

מעלויות המדור לאחר שיבוצע פירוק שיתוף בפועל בבית הצדדים וזאת עד לתקרה של

2,500 ₪ בנוסף להוצאות אחזקת המדור.

מה זה הדבר הזה?

1. בניגוד לפסיקת מחוזי, כבודה לא מראה שום חישוב, שום הסבר, קובעת כמו בעבר, 'לפי העין'. מאוד לא ראוי.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 25-02-2480 ס' נ' ס'

בתי המשפט המחוזיים קבעו שעל השופט היושב בדיון לחשב את סכום המזונות בהתאם לנוסחה שהתגבשה בפסיקה, וכי חשוב להציג את נוסחת החישוב לצד הסבר קצר לדרך החישוב כך שהצדדים יוכלו להבין כיצד הגיע בית המשפט לסכום שנקבע - והכל בהתאם לתקנות (תקנה 129(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018) ולפסיקה.

כבוד השופט שילה (מחוזי תל אביב), סעיף 14 בעמ"ש 42627-04-24: "אציין שראוי שבית המשפט, עת שהוא קובע את סכומי המזונות, יפרט בקצרה את אופן החישוב שנערך על ידו, על מנת שהצדדים יוכלו להבין כיצד הגיע בית המשפט לסכום שנקבע".

כבוד השופט שרעבי (מחוזי חיפה) מציין בסעיף 16 ברמ"ש 54407-03-25 "ההחלטה קמא ניתנה בלאקוניות וללא נימוקים, חרף כתבי הבקשה והתגובה המפורטים בבקשה קמא.

ידועה הפסיקה הקובעת, כי חובת ההנמקה חלה על הערכאה הדיונית, על מנת לאפשר לצדדים להבין על מה מבוססת החלטתה, ועל מנת לאפשר לערכאת הערעור להעביר את שבת ביקורתו.

היקפה של חובת ההנמקה משתנה ממקרה למקרה, בהתאם לנסיבות ולמהות ההחלטה, ולערכאה הדיונית מסור שיקול הדעת באשר לאופן מימוש חובת ההנמקה והיקפה, אך החובה לנמק חלה תמיד.

2. אין חישוב בסיסי למזונות עד גיל 6 ואחרי גיל 6. זה כמובן שגוי!

3. אין חישוב נכון לחלק של המדור (עתידי) והחזקת המדור אחרי גיל 6. בהתאם ליחס השכר ויחס חלוקת זמני השהות. הדלתא.

43. עם הגיעם של הקטינים לגיל 18 או גיוסם לצה"ל (לפי המאוחר) יופחת חיוב זה לכדי שליש,

ויעמוד בתקפו עד לשחרורם מצה"ל או הגיעם לגיל 21 (לפי המאוחר).

44. ייחודו של המקרה הנוכחי הינו בכך, שהאם מגדלת את הקטינים, שהינם צעירים בשנים,

כמעט לחלוטין בכוחות עצמה, שכן מתכונת זמני השהות עם האב הינה מצומצמת ביותר,

אך לצד זאת, היא עובדת במשרה מלאה שעות לא מבוטלות, מבלי "לוותר לעצמה" ותוך

שהיא נעזרת בשירותי בייביסיטר בעת שהיא נדרשת לכך, בין אם לצורך הבאת הקטינים

למסגרות החינוך והשבתם הביתה, ובין אם לצורך השגחה וטיפול בעת שהיא עובדת

למחיתים. אני סבורה, כי התנהלות האם ראויה להערכה. חרף זאת, ובאופן ציני ביותר,

מצא לנכון האב לטעון כי סיועה של הבייביסיטר אינו נחוץ.

בחקירתה הנגדית, הבהירה האם:

"אני מוציאה עבור בייביסיטר בין 400 ל-500 ₪. שזה גם, שאני כנראה אאלץ עוד

לקחת בהמשך. אין לי עזרה, אני לוקחת, זה דמי טיפול...".

(עמ' 13, ש: 23-22 לפרוטוקול הדיון מיום 19/4/26).

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 25-02-2480 ס' נ' נ' ס'

בהמשך הדברים, הבהירה האם, כי היא נדרשת לעשר שעות שבועיות של בייביסיטר (עמ' 16, ש : 21-19 לפרוטוקול הדיון מיום 19/4/26), וכי מסגרת זו נחוצה לה גם בעיתות מלחמה וחירום עת לא מתקיימות מסגרות חינוך (עמ' 18, ש : 24-21 לפרוטוקול).
האם דיברה מדם ליבה עת הבהירה :

"...איפה לא בסדר להשתמש בבייביסיטר כשאני אמורה להכניס את המשכורת שלי? גם את זה, עשיתי הכל בשביל להכניס אותה ולא להוריד אותה ל-2,000, 3,000 ₪".

(עמ' 18, ש : 27-25 לפרוטוקול הדיון מיום 19/4/26).

כפי שטוענת האם, הוצאות בייביסיטר הן הוצאות נדרשות, בייחוד בנסיבות העניין כאמור, ועל כן ניתן לסווגן כדמי טיפול.
אני רואה לנכון להעלות את מכסת שעות הבייביסיטר המוכרות במסגרת זו, לעד עשר שעות שבועיות, כנדרש על ידי האם, ומורה לאב לשאת במחצית עלותן.

בסדר גמור, אך לא רשום עד איזה גיל...כמו שדמי טיפול הם בהתאם לפסיקה גג עד גיל 12, כך גם כאן. כבודה הייתה צריכה לרשום עד איזה גיל.

לצד זאת, חרף בקשת האם, אני רואה לנכון לחייב את האב ביותר מ-50% הוצאות חינוך ורפואה. הצדדים יישאו, בחלקים שווים, בכל הוצאה רפואית הנדרשת לקטינים, לרבות : טיפולים רפואיים שאינם מכוסים על ידי קופת החולים, תרופות לא מסובסדות, טיפולים פרא-רפואיים (פיזיותרפיה, קלינאות תקשורת, ריפוי בעיסוק וכו'), משקפיים, טיפולי שיניים, טיפולים רגשיים.
בהעדר הסכמה בין הצדדים בעניין נחיצות ההוצאה הרפואית, יפעלו בהתאם להמלצת הרופא המטפל.

הצדדים יישאו, באופן שווה, בכלל ההוצאות החינוכיות של ילדיהם, לרבות הוצאות בית ספר ופנימייה, הוצאות טיולים ופעילויות מיוחדות בביה"ס, שיעורים פרטיים ואבחונים, חוג אחד בעלות מתנ"ס וקייטנת קיץ בעלות מתנ"ס.
התשלומים יבוצעו ישירות לנותן השירות.

סכומי המזונות יוצמדו למדד המחירים לצרכן. מדד הבסיס לצורך ההצמדה הינו המדד הידוע ביום מתן החלטה זו ויעודכן אחת לשלושה חודשים בלא חיוב למפרע.

בנסיבות העניין, ועל מנת לקדם תקשורת מטיבה בין הצדדים, אין צו להוצאות וכל צד יישא בהוצאותיו.

המזכירות מתבקשת לסגור את התיק ולשלוח את פסק הדין לצדדים.

פסק הדין מותר בפרסום בהשמטת פרטים מזהים.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 25-02-2480 ס' נ' ס'

ניתן היום, כ"ו אלול תשפ"ו, 08 ספטמבר 2026, בהעדר הצדדים.

שוש חן נחום, שופטת

הערת השופט